

eul_wid: epq-aa

Δηίοχος ὁ Ἱστορικός · Deiochus the Historian

Fragments on Cyzicus

Ἀποσπάσματα περὶ Κυζίκου

Period: Κλασική Classical

Dialect: Ἀττική Attic (frg)

Domain: Ἱστορία History

Format: Πεζός Prose

t1-9 ΠΕΡΙ ΚΥΖΙΚΟΥ. EX LIBRO PRIMO. Schol.

- ¹ Apoll. Rh. I, 139: Ἄλλοι φασὶ καὶ θέστορα συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις· Δηίοχος δὲ καὶ Ἀμφιάραον. Idem I, 961: Argonautas Cyzicum appellentes Cyzicus rex et Doliones [φιλότῃ ἀντήσαντες].
- ² .. εὐξείνως ἀρέσαντο. Ita Apollonius.] Δηίλοχος τοὺς μὲν Δολίονας οὐκ ὀνομάζει, τὸν δὲ Κύζικον φησὶ πυθόμενον τὴν τῶν ἀριστεῶν γενεὰν ξενίσαι. Idem I, 966: [Ἐνθ' οἷ γ' Ἐκβασίῳ βωμὸν θέσαν Ἀπόλλωνι, Εἰσάμενοι παρὰ θῖνα] Ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως τῆς νεῶς ἐπὶ τὴν Δολιονίαν. ^[5]
- ³ Δηίλοχος δὲ τὸ ἱερὸν οὐκ Ἐκβασίου Ἀπόλλωνος φησὶν εἶναι, ἀλλ' Ἰασονίου Ἀπόλλωνος. Σωκράτης δὲ ἐν ταῖς Ἐπικλήσεσι Κυζικηνοῦ Ἀπόλλωνος φησὶ καλεῖσθαι. Idem I, 976: Κλείτη, θυγάτηρ Μέροπος, Περκωσίου τὸ γένος, μάντεως, ἣν Κύζικος ἔγχευεν, ὡς ἱστορεῖ Δηίλοχος καὶ Ἔφορος. ^[5]
- ^{5a} Idem I, 987: Χυτὸς λιμὴν ἐν Κυζίκῳ οὕτω καλούμενος. Ἐπεχείρησαν γὰρ οἱ Πελασγοὶ χῶσαι αὐτὸν, ὡς φησι Δηίλοχος, κατὰ ἔχθος τὸ πρὸς τοὺς Θεσσαλοὺς, ὑφ' ὧν ἐξεβέβληντο. Οὗτος δὲ (sc. Ἀπολλώνιος) ὑπὸ τῶν Γηγενῶν φησι κεχῶσθαι αὐτὸν, ποιητικῶς. Id. ^[5]
- ^{5b} 989: Γηγενέες· Δηίλοχος Θετταλοὺς εἶναι φησὶν ἐγχειρογάστορας. Τοὺς δὲ γηγενεῖς (sc. Ἀπολλώνιος) φησὶ τοῖς Ἀργοναύταις ἐπιβουλεῦσαι, δοκοῦντας ληστὰς εἶναι. Schol.
- ⁶ Apoll. Rh. I, 1037: Περὶ τῆς μάχης καὶ Δηίλοχος ἱστορεῖ. Περὶ δὲ τῆς τοῦ Κυζίκου ἀναιρέσεως καὶ τῆς ὅλης μάχης οὐ συμφωνεῖται. Ἔφορος (fr. 104) μὲν γὰρ τοὺς Δολίονας, Πελασγοὺς ὄντας, καὶ ἐχθρῶδ' διακειμένους πρὸς τοὺς τὴν Θεσσαλίαν καὶ Μαγνησίαν κατοικοῦντας, διὰ τὸ ἀπελασθῆναι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιθέσθαι αὐτοῖς νύκτωρ, γράφει ἐν τῇ ἐνάτῃ. Ἠκολούθηκε δὲ Ἀπολλώνιος Δηιλόχῳ. Idem I, 1061: Τοῦ δὲ Λειμωνίου πεδίου (in quo Cyzici sepulcrum) μέμνηται Δηιόλοχος, περὶ τε τοῦ τάφου Κυζίκου ὁ αὐτός. ^[5]
- ⁸ Idem I, 1063: Περὶ δὲ Κλείτης φησὶ Δηιόλοχος ὑπὸ λύπης τελευτῆσαι. Idem I, 1065: Εὐάνθης (Νεάνθης?) δὲ καὶ Δηίλοχος ἱστοροῦσιν ὅτι ἀπήγξατο ἡ Κλείτη, καὶ ὅτι ἡ ἐκ τῶν δακρύων ταύτης κρῆνη ἐν Κυζίκῳ ἐγένετο κληθεῖσα ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῆς Κλείτη. Idem II, 98: Ἀπολλώνιος μὲν ἐμφαίνει ὡς ἀνηρημένον τὸν Ἀμυκόν· Ἐπίχαρμος δὲ καὶ Πείσανδρος (fr. ^[5]

13) φασὶν ὅτι ἔδυσεν αὐτὸν ὁ Πολυδεύκης. Δηίλοχος δὲ ἐν πρώτῳ περὶ Κυζίκου
καταπυκτευθῆναι φησὶν αὐτὸν ὑπὸ Πολυδεύκου. EX LIBRO INCERTO. ^[5]

- ¹⁰ Stephan. B.: Λάμψακος, πόλις κατὰ τὴν Προποντίδα, ἀπὸ Λαμψάκης ἐπιχωρίας τινὸς κόρης·
ἔστι δὲ Φωκαέων κτίσμα, πάλαι Πιτύουσα (Πιτυοῦσσα) λεγομένη, ὡς Δηίλοχος ὁ Κυζικηνός.